

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tentatio I. Circa tempus Orationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

Lectio Spiritualis, Concio, de quibus proin omnibus per diversa Capita in hac altera parte agerur.

CAPUT I.

DE TENTATIONIBUS CIRCA
ORATIONEM OCCUREN-
TIBUS.

II. **C**irca hanc, si circa ullam aliam frequentissimas occurrere tentationes, apud devotas maximè Personas, quotidianâ constat experientiâ; aliæ namque tempus ad orationem sufficiens se non habere, aliæ distractionibus sub ea assiduis se vexari, aliæ nullum se in ea gustum & consolationem experiri, aliæ nullas sibi sub meditatione pias cogitationes incidere, aliæ varijs illusionibus Dæmonis expositas se jacere, aliæ varijs scrupulis circa attentionem & pronunciationem cruciari, aliæ denique preces suas non exaudiri queruntur; contra quas omnes proinde tentationes Pastor commissas sibi Animas armare congruis armis debet.

§. I.

Tentatio I. circa tempus Orationis occurrens.

III. Sophia Ancilla ad devotionem admodum propina queritur suo Confessario, se domesticis Famulitijs sui negotijs adeò occupari, ut nullum propemodum tempus ad respirandum, & orationi vacandum habeat; imò quòd præ cæteris eam angat, nec Missæ quotidie audiendæ sibi facultatem concedi, adeoque preces ratione Variarum Congregationum, quibus
C nomen

nomen dederit, persolvendas absolvere non posse
 Quæritur, quomodo huic tentationi occurrere debe
 at Confessarius?

Responsio.

IV. Inprimis ostendat eidem, non defuturas occu
 siones etiam diutius orationi vacandi, si eadem obles
 vare velit, & vel tempus aliquod somno longiori, ve
 inutili garrulitati subtrahere; vel dum labores nullam
 singularem attentionem requirentes peragere solet.
 Certè S. Climachus testatur de coquo quodam, qui
 ducentis quotidie Personis cibos præparare debebat,
 tamen sapidissimas sub tali labore meditationes & ora
 tiones ad copiosam lacrymarum profusionem excitari
 tes faciebat, dum ex consideratione ignis, quo ad ci
 bos coquendos utebatur, ad considerandum ignem
 infernalem transibat. Et verò quis nescit, quoties An
 cillæ soleant, medias noctes, vel multas saltem hora
 somno suffurari, ut saltationibus, vel colloquijs cum
 suis Amasijis vacare possint; cur non & ipsa quadran
 tem vel mediam horam subtrahere somno queat, ut
 cum DEO, amantissimo animæ sponso, colloqui
 queat, maximè cum meritò sperare possit, refectio
 nem corporis, quæ ex somno propter orationem ma
 gligitur, per Orationem meliùs recuperari.

V. Secundò ostendat, DEUM non requirere longas
 orationes, sed etiam brevissimis, modò frequen
 tiùs repetitis contentum esse; sic enim Christus ipse
 Matth. 6. dixit: *Orantes nolite multum loqui, sicut
 Ethnici faciunt, putant enim, quòd in multiloquio
 exaudiantur. Nolite ergo assimilari illis, scit enim Pa
 ter vester, quid opus sit vobis, antequam petatis eum.*

Hoc sanè Christi monitum accuratè Ægyptij Monachi observârunt, de quibus S. Augustinus ad Probam c. 10. sic loquitur: *Dicuntur Fratres in Ægypto crebras quidem habere orationes, sed eas tamen brevissimas, & raptim quodammodo jaculatas, ne illa vigilanter erecta intentio per productiores moras evanescat.* Sic & S. Gertrudis trecenties intra diem dicebat: *Domine, Fiat voluntas tua.* S. Ignatius perpetuo in ore habebat: *Omnia ad majorem DEI gloriam:* Sed & Cassianus mirè versiculum: *DEUS in adjutorium meum intende:* commendat. Quòd si non placeat ipsi his uti, ipsam orationem Dominicam in preces jaculatorias convertat, & cum laborat, frequenter dicat: *Sanctificetur nomen tuum:* in adversis: *Fiat voluntas tua sicut in celo, & in terra;* in necessitate: *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie:* in tentatione: *Et ne nos inducas in tentationem:* in periculo: *Ah Domine, libera nos à malo.* Post peccatum admissum: *Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus.* Quæ quidem orationes jaculatoriæ Christo tantò gratiores creduntur futuræ, quantò majori affectu eas ipsemet olim suis Apostolis dictavit.

VII. Tertio illi ostendat, quomodo particeps fieri possit orationum ab alijs peractarum, si alijs gratuletur occasionem orandi, & opera sua ad eundem finem, ad quem ipsi suas orationes perficiunt, dirigere studeat. Ita sanè S. Augustinus insinuavit dicens: *Congraude illi, cui DEUS aliquam gratiam dedit, & potes in illo, quod in te non potes. Ille habet fortè Virginitatem, ama illam, & tua est. Iterum tu habes majorem patientiam, diligat te, & sua est.* Hoc ideo, quia in illo tu es; per proprietatem enim non es tu, per charitatem tu es. Sic-
 C 2 que

que iure dicere poteris cum Propheta p. 118. *Participo ego sum omnium timentium te, & custodientium mandata tua.*

VIII. Quartò ostendat illi varios modos, quibus defectum talem orationis compensare possit, nempe
 I. per ardens desiderium; nam, teste Galfardo apud Nierenbergium l. I. ascet. doct. 8. c. 74. *Vir desideriorum, vir orationum est; & bene semper orat, quod bene semper Optat sine intermissione, efficacius enim apud DEUM vota, quàm verba clamant.* Sic, ut S. Anselmus testatur, orabat Moyses, cui tacenti Dominus dixit: quid clamas ad me? clamabat enim corde, quamvis nihil diceret ore. Ita jure desiderium, & incessibilis amor assidua est oratio Sanctorum. 2. Compensare potest per Obedientiam seu observationem mandatorum divinorum & humanorum; sic enim Sirachides c. 35. indicavit dicens: *Qui conservat legem multiplicat orationem. Sacrificium salutare est attendere mandatis.* Quod ipsum confirmans etiam S. Augustinus in Pl. 148. dixit: *Vis semper laudare DEUM? benefecisti omnia, qua facis, & semper laudasti DEUM.*

IX. Quintò denique ostendat eidem, si ipsum etiam orationis finem considerare velit, ipsam faciliùs, copiosiusque per obedientiæ opera obtenturam, quàm per orationem; quis enim alius est finis Orationis, nisi ut DEUS laudetur, benedicatur, gratiæ eidem pro beneficijs acceptis agantur, & variæ ab illo gratiæ impetrentur? hæc omnia autem per servitium ex obedientia præstitum meliùs obtineri, vel ex ipsa sua Domina illam discere posse. Ponamus enim Domina hanc ipsi præcipere, ut in culina, cibos pro mensa præparet, ipsam verò, reponere, quòd malit Domina

suæ in cubiculo suo cantionem & Musicam jucundam
 canere in laudem illius, & gratiarum actionem pro be-
 neficijs, novarumque gratiarum aucupationem; an
 non faceffere eam jubebit Domina cum sua cantione?
 an non dicet, ciborum præparationem nunc optimam
 fore cantionem, & per eam maximè favorem suum,
 & gratiam conciliari posse? idem ergo de laude DEI
 & oratione sibi dictum putet, eumque in finem sæpe
 revolvat, quod in libro de illustr. vir. Ord. Cisterc.
 legitur de Laico quodam Fratre, qui, cum in ipso As-
 sumptionis Festo oves in prædio custodire jussus, &
 hoc imperium ex obedientia libenter executus fuisset,
 S. Bernardus illius Cœnobij eo tempore Abbas ad
 Fratres suos sermone habito dixit inter alia, ipsos qui-
 dem DEO, DEI paræque gratissimum devotionis sa-
 crificium obtulisse, verumtamen Fratrem hunc, qui
 oves ex obedientia custodiêrat, & voluntatem Super-
 riorum suæ devotioni prætulerat, tam acceptum DEO
 & SS. cœli Reginae obsequium præstitisse, ut nullius
 quantacunque suspensa contemplatio seu intensa de-
 votio ipsius devotioni, quam non alta contempla-
 tionis sublimitas, sed submissa sanctæ Contemplatio-
 nis humilitas excitaverat, præferri potuerit. Quo au-
 dito, inquit Author, mirati sunt universi, præcipuè
 tamen gavisi sunt, & vehementer ædificati Fratres Lai-
 ci, quos Obedientia tam festivis, quam privatis die-
 bus frequenter in diversa opera trahebat, certissimè
 scientes, quoniam sicut septa claustrî, & parietes tem-
 pli, Sanctum non faciunt timorem Domini negligem-
 tem, sic etiam negotia, quæ causâ terrenæ necessita-
 tis obedientia injunxerit, nil obesse posse puras ma-
 nus in oratione levanti. Videatur Spec. Exempl. dist. 3. ex
 37. C 3 §. II.